

Sygn. akt

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2013 roku

Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Wydział VI
w składzie następującym:

Przewodniczący   **SSR Grzegorz Tyrka**

Protokolant   **Beata Ulfig**

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2013 roku w Gliwicach
na posiedzeniu niejawnym

sprawy   **J   Z**

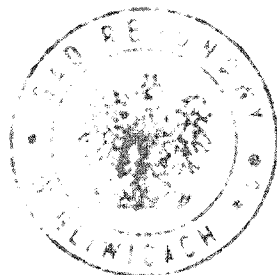
przeciwko   **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z**

o zasiłek chorobowy

postanawia:

podtrzymać stanowisko wyrażone w pytaniu prawnym zawartym w postanowieniu z dnia 8 grudnia 2011 roku i uzupełnić je o argumentację prawną, zgodnie z którą art. 13 ustęp 1 punkt 1) ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 1999 roku, Nr 60, poz. 636 ze zm.) jest niezgodny z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że wprowadza nierówne traktowanie osób posiadających prawo do świadczeń rentowych lub emerytalnych.

SSR Grzegorz Tyrka
sędzia

Zgodność z oryginałem potwierdza
Kierownik Sekretariatu
Starszy Sekretarz Sądowy
Beata Ulfig

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy wyraził pogląd, zgodnie z którym pobieranie policyjnej renty inwalidzkiej III grupy nie wyłącza prawa ubezpieczonego do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego oraz prawa do świadczenia rehabilitacyjnego art. 13 ustęp 1 punkt 1) i art. 22 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 1999 roku, Nr 60, poz. 636 ze zm.) – zwaną dalej ustawą zasiłkową (wyrok z dnia 18 stycznia 2012 roku w sprawie II UK 168/11, opublikowany w OSNIPUSiSP z 2012 roku, Nr 23-24, poz. 297).

W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy podał, że prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego nie przysługuje podmiotom objętym zakresem art. 13 ustawy zasiłkowej jedynie we wskazanych w nim przypadkach, w tym w przypadku gdy ubezpieczony ma ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, a nie innej renty. Należy w związku z tym wskazać, że rentą z tytułu niezdolności do pracy jest renta z tytułu niezdolności do pracy w rozumieniu art. 3 punkt 2 oraz art. 57, 57a i 60 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 punkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 ze zm.). Renty te zostały wprost określone przez ustawodawcę jako „renta z tytułu niezdolności do pracy”. Natomiast renta III grupy przysługująca funkcjonariuszowi Policji na podstawie art. 19 w związku z art. 20 ust. 1 punkt 3 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy przysługuje, co zostało wprost przez ustawodawcę wysłowione, osobom zdolnym do pracy oraz została określona jako „policyjna renta inwalidzka” (art. 2 punkt 1 litera b). Rozszerzająca wykładnia art. 13 ustawy zasiłkowej jest niedopuszczalna już z tego względu, że mogłaby prowadzić do pozbawienia uprawnionego prawa wynikającego z literalnego brzmienia ustawy. W tej sytuacji jasno wyrażona wola ustawodawcy, zgodnie z którą zasiłek nie przysługuje osobie, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, oznacza, że zasiłek ten przysługuje w przypadku renty przysługującej z innego tytułu. Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że sugestia, iż art. 13 ustawy zasiłkowej obejmuje wszystkie sytuacje, gdy osoba niezdolna do pracy ma inne źródło dochodu, nie znajduje potwierdzenia w poglądach wyrażonych przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 30 sierpnia 2001 roku, w sprawie III ZP 11/01, opublikowany w OSNP z 2002 roku, Nr 1, poz. 18. Przeciwnie, jak stwierdził Sąd

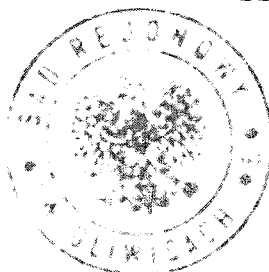
Najwyższy, świadczenia z ubezpieczenia chorobowego przysługują bez względu na sytuację majątkową uprawnionych, co odnosi się wprost do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu ubezpieczenia.

Wyżej przytoczony pogląd należy także odnieść do emerytury, bowiem to pojęcie na gruncie art. 13 ustęp 1 punkt 1) ustawy zasiłkowej dotyczy świadczenia uregulowanego w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), a nie świadczenia „emerytura policyjna”, o którym stanowi ustawa z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2004 roku, Nr 8, poz. 67 ze zm.).

W ocenie Sądu Pytającego zaskarżona regulacja jest sprzeczna z zasadą równości wobec prawa, gdyż uzależnia prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego od kryterium, czy prawo do świadczenia emerytalnego ubezpieczony nabył na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), czy też na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2004 roku, Nr 8, poz. 67 ze zm.).

Innymi słowy, gdyby J Z posiadał prawo do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy, to po ustaniu tytułu ubezpieczenia (na skutek wygaśnięcia stosunku pracy) posiadałby prawo do zasiłku chorobowego; a skoro posiada prawo do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to art. 13 ustawy zasiłkowej wyłącza prawo do świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby. Nierówność ta nie znajduje uzasadnienia, z uwagi na ochronę praw osób ubezpieczonych.

SSR Grzegorz Tyrka

Stary Sędzią
Kierownik Wydziału
Starszy Sekretarz Sądowy
Branicki g